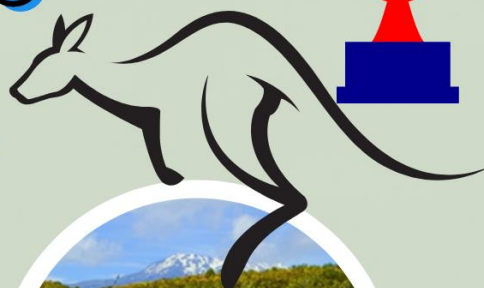


ŠKOLNÍ VÍŘEČ



ZŠ LETOVICE
2025

Ahoj, taky se tak těšíte na prázdniny? My moc. A aby nám to rychle uteklo, máme pro Vás nové číslo našeho školního časopisu. V rámci rubriky o cestování jsme se vypravili k protinožcům. Zmapovali jsme, co se děje ve škole. A že toho není málo!!!!!!!!!!!!. Připravili jsme pro Vás i různé zajímavosti, objevíte i



vlastní tvorbu
žáků naší školy
a na závěr se
snad
zasmějete nad
pár vtipy. Co
tedy napsat na
konec.

KRÁSNÉ PRÁZDNINY A V ZÁŘÍ NA SHLEDANOU.

Foto Lenka Havlíčková – exkurze 7. A

Návštěva u protinožců

Tentokrát jsme si za téma čísla vybrali Austrálii a Nový Zéland
7 nejzajímavějších míst na Novém Zélandu

7. Zátoka ostrovů

Je jedna z nejoblíbenějších turistických destinací Severního ostrova, zátoky Bay of Islands. Jedná se o úžasně krásný záliv s roztroušenými ostrůvky rozestými po celém jeho území, bohatě porostlými vegetací.

6. Vesnice Hobiton



Mnoho lidí si také spojuje Nový Zéland s dílem spisovatele J. Tolkienu. Fanoušci slavné filmové trilogie “Pán prstenů” a “Hobit” pravděpodobně vědí, co na Novém Zélandu navštívit. Je to Hobiton – uměle vytvořená vesnice, která se ve filmech stala obydlím fiktivních lidí.

5. Fjord Milford Sound

Tání obrovských ledovců postupně po tisíciletí vytvářelo ve skalních útvech strmé prohlubně neboli fjordy. Malebný novozélandský fjord Milford Sound se nachází na Jižním ostrově v parku Fiordland.



4. Ledovec Františka Josefa



V národním parku Westland na jednom ze dvou hlavních ostrovů Nového Zélandu, Jižním ostrově, se nachází ledovec s krásným namodralým odstínem, který nese jméno rakousko-uherského císaře.

3. Jeskyně Waitom

Skutečně pohádková atrakce Nového Zélandu se nachází na Severním ostrově země. Jedná se o slavné krasové jeskyně – skutečné mistrovské dílo, které vytvořila sama příroda během milionů let. V místě jeskyní se kdysi nacházel oceán, na jehož dně “vyrostly” rozsáhlé útvary vápence, které vytvořily celé labyrinty chodeb.

2. Údolí gejzírů Waimangu

Údolí Waimangu bylo pro Maory známé jako “Země horké vody”. V tomto údolí sama příroda vytvořila hydrotermální systém gejzírů, které tryskají přímo ze země až do výšky 30 metrů.

1. Věž Sky Tower



V největším a nejbohatším městě Nového Zélandu, Aucklandu, se nachází jedna z nejvyšších staveb na světě, Sky Tower.

Vypracovala: Nela Burešová 6. A

Zdroj: internet Foto: wikipedia.cz, umělá inteligence

ZVÍŘATA NOVÉHO ZÉLANDU A AUSTRÁLIE

KIVI JIŽNÍ

Kivi jižní hnízdí na Novém Zélandu. Je velký asi 45 cm. Kivi má křídla, která jsou vidět jen při bližším zkoumání, a ocas nemá. Živí se žížalami a bezobratlými živočichy.



KAKAPO SOVÍ

Kakapo je největší a nejtěžší papoušek na světě. Žije na Novém Zélandu, ale patří mezi nejohroženější druhy. Teď bychom našli jen více než 200 jedinců. Je to noční nelétavý pták.



NESTOR KEA

Kea obývá Nový Zéland a je to jediný horský a zároveň nejchytřejší papoušek světa. Umí řešit hlavolamy nebo spouštět pasti na lasice (a pak z nich vyjídá návnady). Tito papoušci žijí v hejnech.



TUČŇÁCI

V Austrálii a na Novém Zélandu žije dohromady 6 druhů tučňáků. Jsou to: tučňák nejmenší, tučňák novozélandský, tučňák snarský, tučňák žlutooký, tučňák chocholatý a tučňák skalní.

TUČŇÁK NEJMENŠÍ (MALÝ MODRÝ TUČŇÁK)

Tučňák nejmenší se vyskytuje na Novém Zélandu i Austrálii. Se svou velikostí okolo 40 cm a hmotností 1 – 2 kg je nejmenším tučňákem na světě. Stejně jako další druhy i tito tučňáci hnízdí v koloniích a vyhrabávají si až 1 metr hluboké nory. Živí se převážně rybami. Zajímavé je, že jedna kolonie sní ročně až 50 tun potravy.



PTAKOPYSK

Ptakopysk obývá Austrálii. Je to opravdu zvláštní zvíře: savec, který snáší vejce, a samci mají na zadních nohách jed. Ptakopysk je masožravec.



VOMBAT

Vombati žijí v Austrálii a stejně jako koalové nebo klokani jsou australskými endemity (vyskytují se pouze v Austrálii). Jsou to vačnatci. V přírodě se dožívají 18 let a živí se částmi rostlin.



KLOKAN

Klokani se vyskytují v Austrálii. Existuje 54 druhů klokanů. Nejmenší z nich jsou stromoví klokani. Když se mládě klokana narodí, musí se samo vyškrábat do matčina vaku a je velké asi 2 cm.

KOALA MEDVÍDKOVITÝ

Koalové jsou vačnatci, kteří žijí v Austrálii. Živí se listy blahovičníků. Měří 70 – 90 cm a jejich hmotnost je 5 – 12 kg. Zajímavostí je, že tato zvířátka nemusejí pít – vodu získávají jen z toho, co jí.



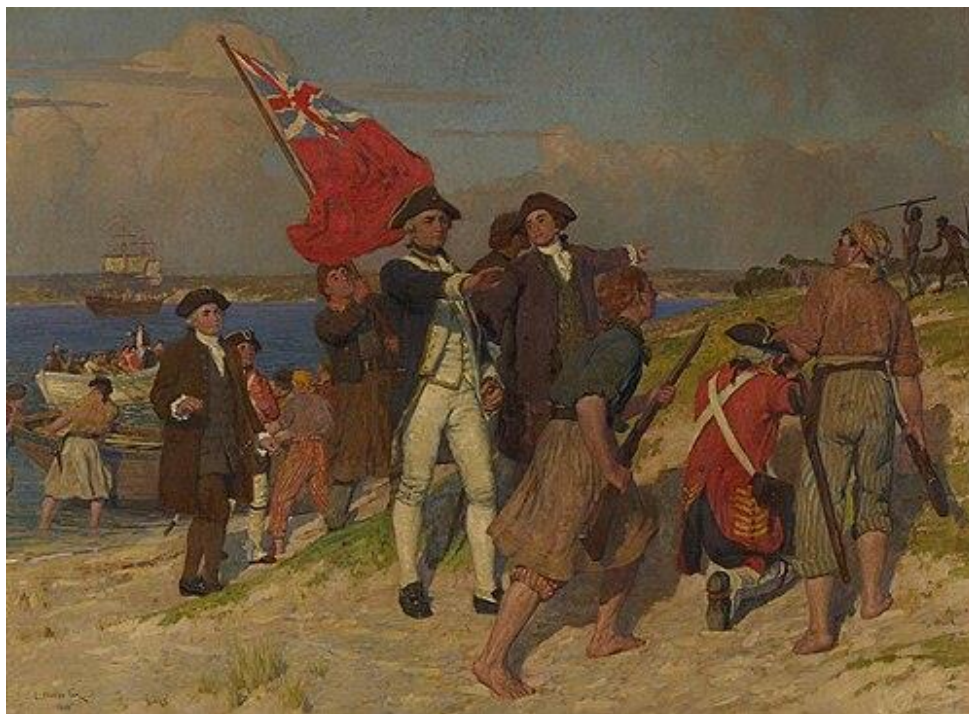
JEŽURA AUSTRALSKÁ

Ježury žijí v Austrálii. Stejně jako ptakopyskové jsou ježury savci, kteří se líhnou z vajec. Živí se mravenci a termity. Má 6000 – 8000 bodlin, které jsou dlouhé asi 5 cm.

Zdroj: internet
Obrázky: Wikipedie

Marie Bubeníková, 6. B

Osídlování Austrálie



Austrálie byla osídlena původními obyvateli, Aboriginy, již před více než 65 000 lety. Tito lidé vytvořili jednu z nejstarších nepřerušovaných kultur na světě. Prvním Evropanem, který se dostal na australské území, byl nizozemský mořeplavec Wiliem Janszoon v roce 1606. Skutečný zájem o tuto zemi ale přišel až s Jamesem Cookem v

roce 1717. Ten prohlásil východní pobřeží za britské území a nazval ho Nový Jižní Wales. V roce 1788 zde Britové založili první trestaneckou kolonii, do které během několika desetiletí deportovali přes 160 000 vězňů. Později začali přicházet i svobodní osadníci, především díky zlaté horečce v 19. století.

Robin Bažant 7. B, obrázek – Přistání kapitána Cooka – zdroj Wikipedie

Rozhovor s panem učitelem Musilem

Dobrý den pane učiteli. Dozvěděla jsem se, že jste pobýval na Novém Zélandu. Jaké to tam bylo?

Bylo to moc fajn. Je to sice už strašně dlouho, ale vzpomínám na to moc rád. Vlastně to bylo asi moje největší životní dobrodružství.

Bylo těžké se s nimi dorozumět?

Ani ne, na Zélandu se mluví anglicky. Jsou zde samozřejmě i potomci původních obyvatel Maorové a je tam tedy i spousta dalších cizinců, ale vlastně všichni mluví anglicky.

Proč jste jel zrovna na Nový Zéland? Proč ne třeba do Grónska?

Tak mám rád spíš teplo ☺. Ale do Grónska bych se třeba někdy taky rád podíval. A ještě raději na Island. Ale Zéland byl tou dobou nesmírně populární. A před námi Aotearou, tedy Zemí dlouhého bílého mraku (jak se taky Zélandu říká) navštívili moji spolužáci, kteří nám cestování zde vychválili, tak jsme to chtěli zkusit taky. Hlavně kvůli dechberoucí přírodě. A navíc se tady dá celkem snadno najít práce a na cestování si i něco vydělat, což bylo pro nás taky důležité.

Co říkáte na ubytování? Bylo pohodlné?

Měli jsme vlastně tři typy ubytování. Když jsme pracovali, tak jsme bydleli v karavanu. A když jsme cestovali, tak jsme noci trávili buď ve stanu, nebo ve více či méně vybavených turistických ubytovnách. Asi největší divočina to byla na tzv. Great walks, kde jsme noci trávili na turistických chatách. Chata je ale asi silné slovo, často tam byla dostupná jen dešťová voda, vše potřebné jsme si nesli s sebou. Takže záleželo vlastně jen na nás, jak moc pohodlné to potom bylo. A vlastně jsme ještě celkem často pobývali v tzv. backpackerech, což jsou takové levné ubytovny, kde si můžete uvařit, vyprat, prostě se dát do pořádku po nějakém náročném výšlapu. A všude potkáváte zajímavé lidi.

Co říkáte na místní občany?

Je to až skoro divné, ale vlastně si nevzpomínám na nikoho, kdo by se k nám choval nepříjemně. Všichni byli velmi přátelští, ochotní pomoci. Místní nám dokonce zcela nezištně pomohli ve chvíli, kdy jsme měli autonehodu, a naše auto bylo na odpis. Ubytovali nás, nakrmili a ještě nám pomohli zařídit další cestu. Kiwáci (tak se místním říká) jsou fakt borci.

Z jakého důvodu jste tam jel?

Chtěli jsme cestovat, poznat jiný svět.

Jaký tam byl nejlepší zážitek?

Těch bylo spousta, opravdu skvělé zážitky jsou na oněch „Great walks“, ale i jiných tracích. Ale jeden zážitek byl asi opravdu nad zážitky, a to bylo pozorování velryb u města Kaikoura. Vidět velrybu, tu obrovskou hmotu, jak „zamává“ ocasem a ladně mizí pod hladinou je zážitek vskutku spirituální.

Bral jste si s sebou i váš hudební nástroj?

Ne, nebral. Bylo mi to trochu líto, ale prostě by to byla další zátěž, která musela ustoupit jinému vybavení.

Byla tam nuda?

Nemyslím, pořád bylo co dělat.

Jak byste tu zemi hodnotil?

Krásná příroda, milí lidé, zajímavá historie.

Pokud někdo hledá místo, kam cestovat, tak Nový Zéland můžu jen doporučit. Určitě si odveze spoustu zážitků a vzpomínek.

Děkuji za rozhovor.

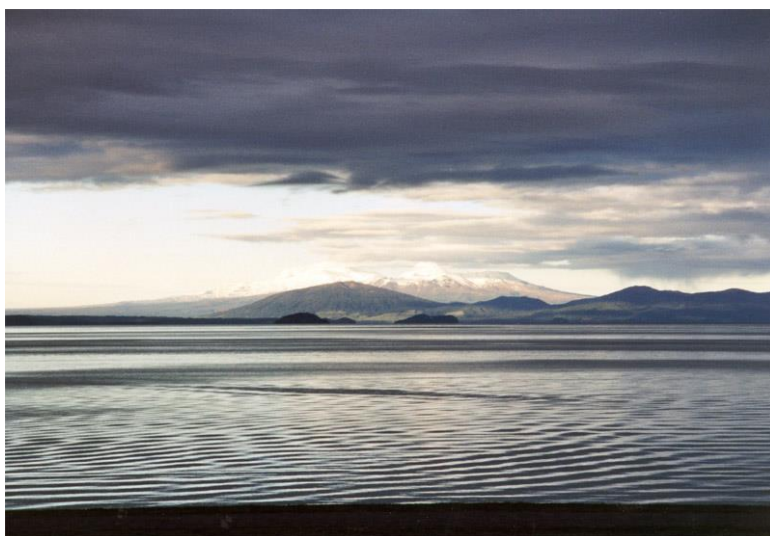
Markéta Jílková 7. C

Nejzajímavější místa Nového Zélandu

3. místo

Taupo

- Taupo je název pro aktivní supervulkán a kalderu, nacházející se na Severním ostrově Nového Zélandu.
- Spolu s dalšími sopkami tvoří vulkanickou zónu Taupo. Na jejím území se hojně vyskytují četné termální prameny, fumaroly a také gejzíry, které se v ostrovním státě nikde jinde nevyskytují.



2. místo

Národní park Tongariro

- Fanouškům slavné filmové adaptace **Pána prstenů** je tento název jistě povědomý, protože právě zde, na území národního parku Tongariro, se **natáčely epizody** této fantasy trilogie.
- Země elfů je skutečný kout Země, nejstarší národní park v zemi.
- Nachází se v samém středu Severního ostrova a na jeho území se nacházejí 3 činné sopky, které se dostaly i do záběrů slavné fantasy.



1. místo

Věž Sky Tower



- V největším a nejbohatším městě Nového Zélandu, Aucklandu, se nachází jedna z nejvyšších staveb na světě, Sky Tower.
- Není to jen obrovská 326 metrů vysoká televizní věž,

ale také hlavní orientační bod pro cestovatele - ať jste kdekoli v zemi, můžete vidět vrchol monumentální stavby směřující do centra Aucklandu.

- Samotná budova má 3 vyhlídkové terasy. Ve výšce 190 metrů se nachází otočná restaurace s panoramatickými okny a nejvyšší z plošin je vybavena ve výšce 220 metrů, odkud je vidět okolí v okruhu více než 80 kilometrů.

Anežka Holková 7. C, zdroj Wikipedie

Australská plemena psů

V Austrálii nebylo vyšlechtěno tolik psích plemen, ale zato tu žije i divoký pes dingo. A jaké tedy jsou rasy, které tu vyšlechtěny byly? To jsou např. australský honácký pes, australská kelpie, australský teriér, australský silky teriér a labradoodle (což je kříženec labradora a pudla).

O některých pejscích si povíme něco více:



- **Australský honácký pes**

Australský honácký pes je inteligentní, pracovitý pes, který má v předcích i dinga. Tito psi jsou také velmi oddaní své rodině.

Originální název: Australian cattle dog

Výška: 43 - 51cm

Hmotnost 16 - 25kg

Zajímavost: Australští honáčtí psi dobře snáší vysoké i nízké teploty.

- **Australská kelpie**

Toto je plemeno, které potřebuje hodně pohybu. Kelpie jsou věrné a aktivní a mají silný pastevecký pud.

Originální název: Australian kelpie

Výška: 43 - 51cm

Hmotnost: kolem 14 – 20kg



Zajímavost: Kelpie dokáže uběhnout několik desítek kilometrů.



- **Dingo**

Dingo je divoký pes, který žije v Austrálii i v některých oblastech Asie. V Austrálii je považován za ohrožený druh, zvláště kvůli křížení s domácími psy. Má hmotnost kolem 12 až 20 kg a jeho výška se pohybuje okolo 50 – 60cm.

Zajímavosti:

- Dingo je důležitý a prospěšný pro australskou přírodu.
- Dingo neštěká, ale jen vydává zvuky připomínající vytí.

- Dingové žijí v menších smečkách.

Zdroje: atlas Plemena psů a internet

Marie Bubeníková, 6. B

Ve škole se pořád něco děje

Maškarní karneval ve školní družině



V šestém oddělení školní družiny jsme uspořádali 5. března veselý maškarní karneval pro děti z 2. D a 4. B. Chlapci se proměnili v udatné piráty a siláky, zatímco děvčata zářila v kostýmech veselých princezen, víl a čarodějnic. Některé děti se proměnily v roztomilá zvířátka. Barevné masky a kostýmy rozzářily celou místnost a vytvořily kouzelnou atmosféru plnou smíchu a radosti.

Děti si užily spoustu zábavy, tancovaly na oblíbené písničky, soutěžily v různých hrách. Karnevalovou výzdobu doplnili vlastnoručně vyrobení klauni, které jsme si vystavili na nástěnku.

Paní učitelky dětem připomněly tradici masopustu – období plné radosti a hodování. Povídaly o starých zvycích a průvodech masek, které se někde udržují dodnes. Děti se tak nejen pobavily, ale dozvěděly se i něco nového o této dlouholeté tradici.



Karneval byl pro všechny příjemným zážitkem a děti odcházely domů s úsměvem na tvářích.



Yveta Skácelová
a Dagmar Přichystalová

Velikonoce – tradice i zábava



Velikonoce jsou nedílnou součástí naší kultury. Každoročně prorůstají od velkých událostí až do našeho běžného života v tyto dny.

Proto i v naší školní družině si s dětmi o Velikonocích rády povídáme.

Využíváme zručnosti dětí k výrobě velikonočních symbolů. Je krásné vidět, jak se jim práce daří. Jejich zajíčky a kuřátka obklopena jarní zelení s barevnými vajíčky přinesli do naší družiny jaro a radost.

Yveta Skácelová a Dagmar Přichystalová



Školní výlet 4. B a 4. C – zábava i poznání

K blížícímu se konci školního roku patří školní výlety. My jsme ten náš uskutečnili v úterý 27. 5. návštěvou do zábavního parku Permonium v Oslavanech u Brna. Areál Kukla, ve



kterém se nachází má více než 150ti letou historii. Vzpomínkou na ni je i čtyřicetimetrová těžní věž.

Cílem našeho výletu bylo užít si zábavu v krásném a zajímavém prostředí tohoto areálu. Už cesta autobusem byla pro děti zábavná. Počasí nám přálo, a tak jsme si mohli užít pobytu na atrakcích venku. Děti byly rozděleny do menších skupin, které vedli

instruktoři.

Zapojili se do interaktivní hry Magic Permon, ve které jim permoni kladli nejrůznější překážky. Žáci plnili zadané úkoly, které prověřovaly jejich vědomosti, dovednosti, ale i fyzickou zdatnost.

Zajímavým a docela náročným byl pobyt v bludišti, kde jsme objevili i repliku důlního vláčku. Ale snad ještě větším dobrodružstvím bylo plnění úkolů na jezírku, kde už jen udržet se na vratkých „lodičkách“ vyžadovalo soustředění a zručnost. Ve chvílích odpočinku se někteří z nás svezli důlní troubou a okoukli ze země sopku.

Nakonec jsme si prohlédli i vnitřek budovy s výtahem a krásnými hodinami. Na terase nám pak po tom všem chutnaly svačinky. Koupili jsme si nezbytné suvenýry, a co víc dostali jsme za účast a plnění úkolů každý malou sošku skřítky Permona.

Pak už nezbývalo než si udělat pro vzpomínku společnou fotku, nasednout do autobusu, zamávat permoníkům a jet směr Letovice.



Yveta Skácelová
Mgr. Janneta Kolářová
Mgr. Marcela Reitschmiedová

Projekt: Co se skrývá za knihou 5. A



Děti se díky tomuto projektu seznámily s procesem tvorby knihy (od nápadu po vydání). Poznaly základní literární žánry, vyzkoušely si být spisovatelem, čtenářem i ilustrátorem, vytvořili si krátký komiksový příběh. Žáci si rozšířili slovní zásobu a procvičili učivo v anglickém jazyce.

Projekt byl odstartován besedou se spisovatelem Josefem Benešem. A poté jsme navštívili Knihárství

Oujeských v Boskovicích, kde si žáci vyzkoušeli některé knihařské činnosti.

Ve třídě jsme pak zabrousili maličko i do historie. Děti se dále dozvěděly, kdo se skrývá za knihou - tým lidí, pracovitost, nápad. Na závěr si žáci vytvořili lapbook obsahující zajímavé informace o vzniku knihy.

Tento projekt jsme si všichni náramně užili.



Exkurze



Dne 10. 4. třídy 6. A + 6. B byli na exkurzi v Krásensku. V 7:40 jsme vyjžděli autobusem od školy. Asi v 8:30 jsme byli v Krásensku. Šli jsme do velkého starého domu Lipka, chvíli jsme si povídali o živočiších a o pomůckách, které



jsme používali při lovu a pak se šlo k lesu a louce. Tam jsme se rozdělili, 6. B šla k rybníku a 6. A lovila na louce. Bylo to velmi zábavné, ale přitom těžké najít nějaké živočichy. Potom jsme se prohodili, 6. A šla k rybníku, dostali jsme broďáky a s těmi jsme šli do rybníka, kde bylo

hodně žabích vajec. Největší a nejzajímavější živočichy jsme si vzali do Lipky a tam jsme si o nich něco řekli. Pak se šlo do autobusu a jelo se domů.



Nela Burešová, 6. A

Foto Lenka Havlíčková

Celý svět je jeviště a všichni lidé na něm jenom herci. (Jak se vám líbí)

The whole world is a stage and all the people on it are merely players. (How do you like it)

V průběhu týdne od 12. května 2025 předvedli žáci 8. B třídy loutkové představení "Princezna na hrášku" v anglickém jazyce pro žáky 4. tříd. V rámci anglického jazyka byli „čtvrťáčky“ obohaceni nejen kulturním zážitkem, ale měli možnost rozšířit si slovní zásobu a formou doprovodného programu mohli získat sladké odměny a procvičit si svoje znalosti v anglickém jazyce přiměřené jejich věku. S paní učitelkou A. Kopeckou jsme domluveni na další spolupráci v loutkové a divadelní oblasti.



Pro všechny zúčastněné žáky to byla velká zkušenost, ve které hodláme v dalším období pokračovat.

Mgr. Alena Plavcová



Rozhovor s Veronikou Melnyk o VIDA parku Brno

(sedmáci tak jako jiné roky byli na exkurzi ve VIDA parku)

Ahojky, jak pak sis výlet užila? Žádná škola...

Super! Můžeš si alespoň odpočinout.

Co tam bylo podle tebe nejzábavnějšího?

Nejzábavnější byla černá centryfuga, je to taková uzavřená místnost, Která se točí, ale vevnitř to cítíš, jen tu gravitaci, jak tě tlačí do zdi.

A teď naopak. C tam bylo nejnudnějšího?

Nejnudnější byla pára, jak vzniká.

Jaká tam byla atmosféra?

Dobrá.

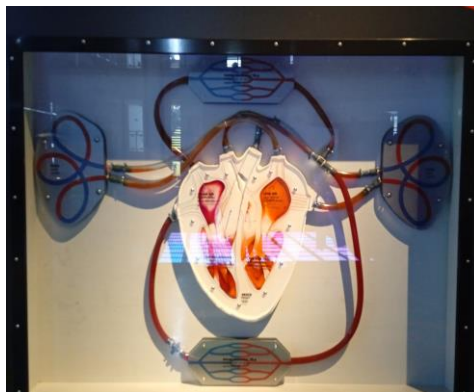
Jak to tam vlastně probíhalo? Sice jsem tam byla také, ale už jsem to všechno zapoměla.

My jsme se rozdělili na skupiny: První byla na únikovce a druhá si mohla prohlížet pokusy a objevy. Později se skupiny přehodily. Měla jsem poslední část únikovku, byla zajímavá, i když náš tým nevyhrál.

A co bylo nejhoršího z únikovky?

Podle mě, nejhorší bylo zadání s krabičkou, na které byl znak s Wi-fi, tohle jsem popravdě nepochopila, jak řešit.

A co bylo nejlepšího?



Nejlepší byl úkol poznat čichem, co to je. Např. vanilka nebo citrón, aniž bychom to ochutnali, nebo si vysypaly na ruku.

Jela bys tam ještě jednou?

Ano, je to velmi poznávací, i když jsem nestihla prohlédnout všechno a jít z únikovky ven.

Jak hodnotíš celkově ten Vida park?

Hodně dobrý park s různými fyzikálními pokusy.

Děkuji za rozhovor Markéta Jílková 7. C

Mladý zdravotník – veliký úspěch



Dne 16. 5. 2025 jsme jeli na soutěž mladého zdravotníka do Blanska. Přibližně v 9 hodin se začalo soutěžit. První nejtěžší stanice byla krvácení, popálení a člověk v bezvědomí. Já ošetřovala holku, která měla popáleniny a



strašně moc řvala, ale musím uznat, že to dobře hrála. Moji dva kamarádi ošetřovali holku, která krvácí. Měla ustřelenou ruku, bylo to fakt ošklivé, jak tak krev tekla, byli jsme špinaví. A holku v bezvědomí jsme převrátili na záda a přikryli. V této situaci víc udělat nemůžeme. Potom byly další 2 situace – resuscitace – tam jsme běželi pro defibrilátor. Třetí situace bylo, že se holky popraly – jedna měla otřes mozku a skoro mě pozvracela. Potom byly poslední úkoly – transport a obrazovka. To si myslím, že jsme zvládli celkem dobře. Měli jsme tam i přednášku od BESIP, to bylo dobré, dostali jsme bonbóny a reflexní pásek. Pak se vyhlašovaly výsledky. My jsme skončily na druhém místě – KRÁSA a druhý tým holek z Letovic na 1. místě, což znamená, že holky postupují do krajského kola.

Budu se těšit na další zdravotnickou soutěž, která bude příští rok. Moc jsme si to užili a holkám držíme palce 😊😊



Nela Burešová 6. A,
foto Lenka
Havlíčková

Krajské kolo proběhlo v pátek 6. 6. a opět VÍTĚZSTVÍ a postup do Ústředního kola v Litoměřicích. Obrovská GRATULACE!!!



Alkohol je droga – přednáška p. Petra Harazina

Anketa

Máš v rodině někoho, kdo má problémy s alkoholem?

Ano 6 Ne 14

Máte v rodině abstinenta?

Ano 6 Ne 14

Chování alkoholika:

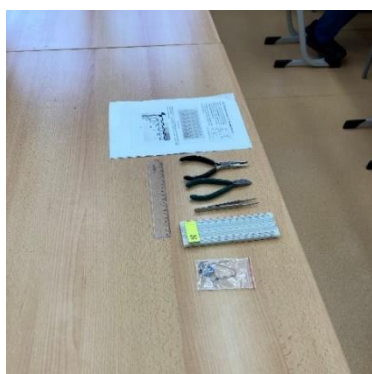
- komunikativní, zábavný, veselý
- musí mít každý den alkohol, nevydrží bez něj dlouhou dobu, mluví o něm pozitivně
- absták, deprese
- utrácí peníze
- třesou se mu ruce
- je protivný, nevrlý
- agrese, násilí k jiným lidem, nebezpečný
- když to přežene, má „okno“
- nestabilní chůze, motá se, neudrží rovnováhu
- problém s mluvou, motá se mu jazyk
- až moc velká upřímnost, emocionální

Technické soutěže

TECHNICKÁ OLYMPIÁDA a Dřevo = materiál budoucnosti 2024

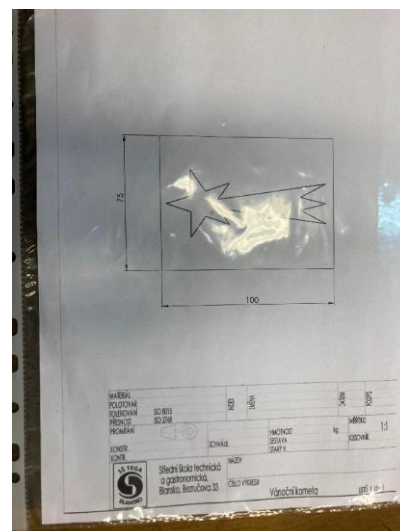
V předvánočním čase se žáci ZŠ Letovice zúčastnili **Technické olympiády**, do které se zapojilo celkem 10 tříčlenných týmů základních škol. Naši školu reprezentovali na SŠ Tega Blansko vybraní chlapci z 9. ročníku – Karel Pecháček, Vojtěch Horníček a Martin Fadrný.

V dopoledních hodinách soutěžící absolvovali náročný program na třech stanovištích, která byla zaměřena na prověření teoretických i praktických schopností a dovedností z výuky praktických činností, fyziky a informatiky.



Nejdříve se žáci vžili do role začínajících strojařů a podle předloženého výkresu vyráběli dle technického výkresu z plechu Vánoční hvězdu. Na druhém stanovišti oprášili své znalosti se softwarem, přičemž dle zadání malovali elektrický obvod. Závěrečná část programu prověřila soutěžící v dovednosti sestavit tzv.

nepájený elektrický obvod.



Naši reprezentanti bojovali s plným nasazením.

A že se žáci ZŠ Letovice ve světě neztratí, potvrdilo umístění na 11., 14. a 16. místě. Stejný team hochů naší školy se umístil na výborném 3. místě v soutěži – Dřevo=materiál budoucnosti, která se konala v listopadu loňského roku na MSŠ Letovice.

Postav Most 2025

Již tradiční soutěž pořádaná MSŠ Letovice se letos konala 7. února.

Soutěžící 3 členné teamy staví dle zadaných parametrů mosty ze špejlí na svých základních školách. Tyto přivezou s sebou v den soutěže a následně staví zadaný most na místě střední školy. Tyto „stavby“ jsou následně hodnoceny porotou a zatěžovány. Speciální rovnici je poté přepočítáno výsledné zatížení, jaké by most vydržel, pokud by se nacházel v reálné podobě.

V části soutěže „Mosty přivezené“ se zaskvěla vynikajícím výkonem děvčata naší školy – Táňa Vítková, Leona a Karolína Kotoulkovy, když obsadila 2. místo.

V části soutěže Mosty postavené na místě obsadili skvělé 4. místo naši hoši – David Galusek, Vojta Horníček a Tomáš Čaloud.

Oba teamy si zaslouží gratulaci.



Projekt MSŠ Letovice – Dřevo = ekologický materiál

3. a 17. 3. – žáci našich 8. tříd

V uvedených dnech, v dopoledních hodinách, naši hoši navštívili místní střední školu.

Zde pro ně mistři odborného výcviku a učni připravili výukové dopoledne.

Hoši se seznámili se všemi dřevoobráběcími stroji, které jsou součástí výuky oborů – Stolař a Truhlář.

Dále byli seznámeni s různými druhy dřev a materiálů z něho používaných.

Součástí dopoledne byla i praktická část, v níž si hoši vyrobili „dřevěnou chaloupku“, což byl domácí věšáček na klíče. Při výrobě používali ruční nástroje a pod dohledem učňů či mistrů i



dřevoobráběcí stroje. V rámci výuky byli hoši obdarováni vydatnou svačinou a pitím. Po skvělém dopoledni, odcházeli hoši obohaceni o nové poznatky při práci se dřevem. Příští školní rok tato akce čeká na hochy 9. tříd.

Foto a text Mgr. Milan Reška



Na návštěvě u muzikantů

Rozhovor s Kateřinou Schwarzovou o workshopu v Boskovicích

Ahojky Katy, jak sis užila workshop?

- Ahojky, moc jsem si ho užila, byla to velmi příjemně strávená sobota.

Co se tam dělalo?

- Byl to workshop pro žest'ové dechové nástroje, tudíž pro trubky, tuby, pozouny a lesní rohy. Podle nástrojů jsme se rozdělili do skupinek. V každé skupině byl profesionální hráč na daný nástroj, který nás vedl. Probíraly se techniky hraní na nástroj, techniky dýchání a samotného postoje.

Bylo to zábavné?

- Ano, přišlo mi to zábavné a i poučné.

Co říkáš na atmosféru?

- Atmosféra byla za mě úplně skvělá a uvolněná.

Co ses tam nového dozvěděla?

- Jelikož už nějaký pátek hraji, tak jsem moc novinek nepochytila, bylo to spíš pro mladší hráče. Ale bylo dobré si uvědomit, že vydat nějaký zvuk dokáže kdekdo, ale zahrát krásný čistý tón je komplexní a začíná na dechu a postoji.

Je něco, co se ti tam nelíbilo a raději bys to změnila?

- Neřekla bych, že se mi něco nelíbilo, ale ocenila bych víc času a chyběla mi tam komorní hudba a propojen s ostatními nástroji.

Jak celkově hodnotíš workshop?

- Velmi pozitivně, hlavně pro mladší hráče to muselo být hodně přínosné.



Byla tam aspoň legrace?

- Ano, bylo tam hodně momentů k zasmání.

Co říkáš na lektorku?

- Paní lektorka byla velice pozitivní a věděla na co přesně upozornit, abychom hráli správně a kvalitně.

Kde to vlastně bylo?

- Workshop se konal v Základní umělecké škole v Boskovicích

Jaký byl tvůj první dojem?

- Už od prvního setkání s lektorkou jsem věděla, že to bude velmi příjemný den.

Co říkáš na ostatní hráče?

- Jsou to mladí a šikovní hráči, kteří mají predispozice jít na konzervatoř, když vydrží v trénování a vypilují svoje techniky.

Co tě nejvíce pobavilo?

- Mně nejvíce pobavilo nadšení ostatních hráčů, bylo to opravdu velmi pozitivní.

A na jaký nástroj jsi hrála?

- Já hraji na lesní roh.

Byly ty nástroje nějak rozdělené? Nebo se hrálo dohromady?

- Jak jsem již zmínila, byli jsme rozdělení do skupinek – trumpety, basové nástroje (kde byly tuby a pozouny) a my lesní rohy.

**Děkuji za rozhovor.
Rozhovor a foto Markéta Jílková 7. C**

Rozhovor s Richardem Menšíkem o soutěži v okresním kole pro žestě



Ahojky Ríšo, jak sis užil okresní kolo hry na dechové nástroje?

Tak já bych řekl, že jsem si ho užil dost se svým výkonem, šel jsem tam s tím, že mě někdo může porazit, ale i že já můžu někoho porazit.

A na co jsi hrál?

No na co jsem hrál. Hrál jsem na lesní roh, je to nástroj, krerý má andělský zvuk, mám ten nástroj hrozně rád a za mě je to prostě asi to nejlepší, na co člověk v mém věku může hrát. A co bych k tomu dál řekl. Prostě asi good nástroj.

Kolikátý jsi skončil?

Skončil jsem první a myslím si, že je to přiměřené k výkonu, který jsem podal.

Jsi hrdý na svůj výkon?

Já určitě jsm hrdý na svůj výkon, myslím si, že můj výkon je dobře ohodnocen prvním místem a postup bych si asi nezasloužil, za to co jsem tam předvedl.

Jaká skladba se ti nejvíce líbila?

Nějakou skladbu už si ji nepamatuji. Hrála ji moje kamarádka, která také hrála na lesní roh a chodí do ZUŠ v Boskovicích a která se jmenovala Viktorie Dvořáková.

Co říkáš na porotu?

Já si myslím, že soudila spravedlivě. Nic bych asi nevyčetl.

Jak bys hodnotil soutěž?

Já pozitivně. Všichni podali dobré výkony.

Jaká byla atmosféra?

Moc dobrá všichni byli přátelští.

Děkuji za rozhovor. Ahoj.

Taky děkuji. Ahoj.

Markéta Jílková 7. C
obrázek zdroj Wikipedie

Vlastní tvorba

Štěstí

Štěstí je něco co každý hledá
Štěstí je něco co v kapse nikdo nemá
Štěstí je někdy to jediné co potřebuješ
třeba když odpověď u testu zapomeneš
Štěstím můžeš nazvat osobu, věc
Štěstí nikdy nemá vlastní klec
Štěstí je málo, a proto si ho vař
dokud si myslíš že ho alespoň trochu máš

Štěstí je něco co každý hledá
Štěstí je něco co v kapse nikdo nemá
Štěstí můžeš najít ve sportu, člověku i věci
dokud ti ho nikdo nezničí jeho kecy
když už si myslíš že jsi vážně na okraji
Štěstí se objeví a podrží tě tady
Štěstí se mnohokrát přenesl na lidi
o kterých bys neřek že ti tak moc chybí
Štěstí je někdy jediné co tu s tebou je
Štěstí je něco co drží tě tu pevně

Lucie Pivoňková, 9. A

Láska

Láska je hezká emoce
Láska může bolet velice
Lásku by chtěl v životě každý
Láska se i občas nepodaří
Láska nás někdy unavuje
Láska bývá někdy bez naděje
Láska je překrásná věc
Lásku si všichni najdeme nakonec

Michaela Hašková, 9. A

Hasič

Hasič je můj sen. Hasič je můj dech.
Hasič je tráva, co znám i ve snech.
Hasič je první a poslední krok.
Hasič je hadice, spoj, voda, blok.
Hasič je srdce, co bije pro tým.
Hasič je odvaha, co mě nikdy nezradí.
Hasič je výstřel, co praskne v srdci.
Hasič je mašina, motor v plné síle.
Hasič je parta, co táhne vždy spolu.
Hasič je jistota v každém kroku.
Hasič je nádech. Hasič je cíl.
Hasič je sestřik, co všechno mi dal.
Hasič je všechno, co nosím si v sobě.
Hasič je moje - umřít pro dobů.

Tat'ána Vítková, 9. A

Štěstí

Štěstí je kapka rosy v ranním tichu,
Štěstí je radost skrytá v dětském smíchu,
Štěstí je ruka, co tě v časech zlých podrží,
Štěstí je slunce, když se mraky trhají,
Štěstí je, když si ptáčky venku zpívají

Aneta Štěrbová, 9. A

Co nás zajímá

ŠUTROLOGIE

Máte rádi znamení zvěrokruhu? Máte rádi minerály a nerosty?

To čtete ten správný článek! Vítejte v Šutrologii, kde vám ukážu, jaké minerály vám jsou přisouzeny podle zvěrokruhu, jaké jsou vlastnosti krystalů apod.

Je spousta možností, protože skoro všechny skupiny za celou historii přisuzovali každému znamení jiné kameny. Jestli věříte v kouzla, zkuste si takový nerost očistit (nabít).

1. díl - Jaro

Ryby (20.2. - 20.3.)

Podle Babyloňanů byl tvůj kámen chryzolit (peridot), podle Římanů to byl hematit (krevel), ale univerzálním kamenem je **akvamarín**.



- Akvamarín je modrý, modro-zelený krystal, který na slunečním světle bledne. Na stupnici tvrdosti je 7,5-8, je průhledný, průsvitný. Příměsi Fe^{3+} a Fe^{2+} ho různě zbarvují.
 - Můžeme jej najít např. v Brazílii, Madagaskaru, USA, Rusku atd.
 - Jeho barva je modrá, což znamená solidnost. Je symbolem věrnosti a lidé se sklony k ní, milují rodinný život. Když bych měla shrnout povahu, tak to bude asi citlivost, důvěra a odvaha.
 - Akvamarín je kámen mystiků a hledání čistého srdce.

Vede k uchování čistoty mysli. Není důležité, jaké máme nebo dostaneme karty, podstatné je být v každé situaci čistým a dobrým člověkem. Majitel si jeho pomocí udržoval věčné mládí, partnerovu věrnost a blaženost lásky a štěstí v životě.

Povětšinou je používán při pocitu špatného svědomí, či psychických bloků. Dále je používán i pro uzdravení respiračních onemocnění.

- Vyčistíte jej tak, že jej důkladně omyjete vodou a dáte na denní světlo (NESMÍ BÝT POD PŘÍMÝM SVĚTLEM)!

Skopec/beran (21.3. - 19.4.)

Podle Babyloňanů byl tvůj kámen Ametyst, podle Římanů to byl safír, ale univerzální je **diamant**.

- Diamant je čirý, šedý, modravý, zelenavý, hnědý....

Barva může být částečně pozměněna nahříváním a radioaktivním zářením. Na stupnici tvrdosti je jasná 10, protože je nejtvrdší minerál. Má diamantový lesk a bílý vryp. Když je přimíchán N, zabarví se do žluta. Když je přimíchán Mn, zabarví se do růžova.

- Naleziště jsou jen občasná, ale většinou se nachází v Rusku, Číně nebo Austrálii.
- Jeho barva je čirá/ bílá, což znamená čistotu, nevinnost a eleganci. Při shrnutí povahy by se nejspíše našlo mnoho neshod, protože tak jako diamant, člověk může mít spoustu barev, ale i přes to je mu přisuzována především smířlivost.
- Diamant nám zvěstuje základní pravdu života, že největší dokonalost, harmonie a čistota je v jednoduchosti.

Chemická ryze čistota diamantu spolu se spektrem barev, které rozkládá, symbolizuje bílé Božské světlo-jednotu v mnohosti a mnohost v jednotě.

Účinně posiluje funkci ledvin, zabraňuje tvorbě písku a kamenů, pomáhá v léčbě osteoporózy, diabetu, hepatitidy, horečnatých a střevních nemocí a nakonec i epilepsii.

- Aktivujete jej tak, že před každým použitím (položít na bolavá místa), ho očistíte pod tekoucí vodou a krátce necháte na slunci.



Býk (21.3. - 19.4.)

Váš minerál je **smaragd**. Podle Babyloňanů a Římanů to byl achát.



- Barva smaragdu je zelená, lesk skelný, vryp bílý, ve stupnici tvrdosti je na 7,5-8, je průsvitný.

Příměsí Cr i V ho zbarvují do různých odstínů zelené. V kyselinách (mimo HF) je stálý, netaví se, při teplotě 700-800°C ztrácí barvu.

- Naleziště jsou většinou teplejší oblasti jako např. Egypt, Brazílie, Kolumbie atd.

- V povaze byste měli mít harmoničnost, lásku, pravdivost a intelekt.

Smaragd posiluje naši paměť a podporuje intelekt. Tiší stres. Tradice připisují smaragdu regenerační schopnosti. Zmírňuje epileptické záchvaty a záchvaty malárie. Smaragdovou vodou (voda, ve které byl nabíjen) se dnes vyhlazují vrásky a osvěžujeme stárnoucí zrak.

- Nabíjí se tak, že se opravdu opatrně a pečlivě opláchně vodou.

Autorka: E. Korbelová 9. A

Foto: wikipedie

Zdroje: Velká encyklopedie drahé kameny (Rudolf Ďuda - Luboš Rejl), Skrytá moc drahých kamenů (J. P. Kreperát)

Výjimečně vám poskytnu ještě druhou část, protože v létě číslo nevychází.

2. díl LÉTO

Blíženci (21. 5. -21. 6.)

Vy tady máte spoustu možností, např. podle Babyloňanů to byl beryl, podle Římanů smaragd, ale především mezinárodně to jsou perly.

Máme spousty druhů perel, ale já budu mluvit především o těch, co nejspíše všichni známe.

Perla je bílá s charakteristickými odstíny různých dalších barev (závisí na stupni průhlednosti).

Nejkvalitnější jsou s odstínem růžové (indické perly), světlemodré až stříbřité nebo zlatavé (panamské perly). Perly jsou VELMI citlivé na prudké změny teplot, pot, kosmetiku, laky na vlasy a na kyseliny. Důsledkem bývá, že popraskají, nebo se rozpadnou. Pochází z moře nebo řek, protože je vytváří mlži (ne všichni). U nás v ČR je kdysi vyráběly perlorodky říční, které se nacházely na dně Vltavy, Otavy a v Blanice. Mlži mořští je stále vyrábějí, třeba na pobřeží Srí Lanky a Jižní Indie, v Perském a Rudém moři a další...

Perla je symbolem proměn, čistoty. Taktéž bývaly používány v boji proti závislostem (když se nosily jako korále), chránily proti nehodám, neštěstím a pohromám. Nabijeme ji tak, že ji krátce opláchneme pod proudem vlažné vody, osušíme a dáme je s horským křišťálem ven při úplňku.



Rak (22. 6. – 22. 7.)



Kdybychom žili za dob Babyloňanů, tak vám byl přisuzován smaragd nebo onyx jako smaragd nebo onyx, ale protože jsme v 21. století, tak se smíme bavit o rubínu.

Rubín má různé odstíny červené až skoro do fialova. Červená barva je způsobena substancí (příměsí) chromu (Cr). V tabulce tvrdosti je na 9. místě, neboť je odrůdou korundu.

Na rozdíl od ostatních se u nás v ČR nenachází žádná naleziště, ale třeba na Srí Lance, v Thajsku, v Indii, v Austrálii a Rusku, tak bychom

jej s trochou štěstí možná našli.

Červená je barva vitality, ohně, krve a lásky, ale též hněvu. Mají k ní náklonnost lidé s vůdčí osobností. Rubín zobrazuje srdce, oheň, sílu, láskyplné emoce a je dárce životní energie.

Tomuto kameni barvy holubí krve byla odpradáвна připisována magická moc. Byl považován za kámen života. Jeho síla měla ochraňovat tělo majitele před morem a duši před d'áblem. I nejnovější výzkumy potvrzují jeho nesporný vliv na srdce, krevní oběh a krev.

Tradice přičítá rubínu i hojivou schopnost při horečnatých nemocech, infekcích. Podporuje imunitní systém.

Očista: Pečlivě a před každým použitím jej necháme v misce s vodou přes noc, nebo 10–15 min pod tekoucí vodou.

Lev (23. 7. – 22. 8.)

Chryzolit má spoustu názvů. Mohli jste jej potkat pod názvy olivín nebo peridot.

Olivín už podle názvu má olivovou barvu. Zabarvení je vlivem Ni (nikl) a Cr (chrom) a oxidací železa žlutne, až zčervená.

V ČR jej můžeme najít např. v Kozákově, ve Smrčí a v Podmoklicích u Semil.

Zelená je oku lahodící barva přírody, ale i jedovatých hadů. Dává pocit naděje a bezpečí a z pravidla ji mají rádi lidé s vysoce vyvinutým smyslem pro krásu. Nejkladnější vlastností peridotu je ta, že dávají přednost vnášení záře a žáru

do citového chladu člověka. Podporuje i rozvoj našich mentálních schopností a přivádějí nás k míru a klidu duše. Tento kámen slunce a inspirace prosvětluje naše občasné stavy nejistoty a bezmoci. Na jedné straně nás brzdí v domýšlivosti, povýšenosti a zlobě a na straně druhé tlumí naši sebelítost a přecitlivělost. Podporuje funkce sleziny a jater, pomáhá při zánětu střev a infekčních nemocech.

Očista: Po každém použití opláchnout vlažnou proudící vodou. Na přímém slunci musí být jen krátce.



Nezmínila jsem vaše znamení? Počkejte si na další číslo :-)

Autorka: E. Korbelová 9. A

Zdroje: Velká encyklopedie drahé kameny (Rudolf Důd'a-Luboš Rejl), Skrytá moc drahých kamenů (J.P. Kreperát)

Foto: wikipedia

VTIPY

Letí malé osobní letadlo s bláznou na výlet. Najednou se začne celé letadlo kymáčet a třást, že má pilot dost co dělat, aby ho udržel nahoře. Nechá si tedy zavolat vychovatele: „Co se to sakra děje?“ Po chvíli se vychovatel vrátí s tím, že blázni hrají fotbal. „Tak je laskavě nějak uklidněte, jinak se tu všichni zabijeme.“ A opravdu, vychovatel odejde a za chvíli už je v letadle klid. Pilot si ho nechá zavolat a zeptá se, jak to dokázal. „Jednoduše, otevřel jsem dveře a řekl, ať si jdou hrát na dvorek.“



Já, ubrečená a zlomená:
Už tě nechci ani vidět! Ublížil jsi mi!
Můj trenér:
Udělala jsi dřep. Jeden. Dřep.



Slyšel jsem, že se prý při boxu blbne.“
„To nebude pravda. Já znám spoustu českých politiků a ani jeden v minulosti neboxoval.“



Pepíčkovi zavolal hacker...
Hacker: „Mám všechna tvá hesla.“
Pepíček: „Tak to je skvělé, protože já je už všechna zapomněl!“



Malá Mařenka budí ve tři ráno otce:
„Tatínku, já chci vidět slonečky.“
„Teď ne, Mařenko, víš, že teď se musí spinkat.“
„Ale já chci vidět slonečky!“
„Už jsem ti přece posledně říkal, že se to nesmí dělat.“
„Ale já moc, moc chci! Když mě neukážeš slonečky, tak řeknu mamince, že jsi na mě zlejl!“
„No tak tedy dobře. Ale naposled, je ti to jasný?!“
Otec jde k telefonu, vytočí číslo a povídá:
„Dobrý den, tady plukovník Novák. Vyhlaste 3. rotě chemický poplach.“



Tati, kup mi pistolku.“
„Nekoupím, Pepíčku.“
„Tati, kup mi pistolku.“
„Nekoupím, Pepíčku.“
„Tati, kup mi pistolku.“
„Pepíčku, nezlob mě. Kdo je tady pánem!?“
„Ty tatínku. Ale kdybych měl tu pistolku...“



Pepíček se vzbudí o půlnoci a ptá se tatínka: „Tati, kolik je hodin?“
„Počkej,“ odpoví tatínek a začne hrát na bicí.
„Kdo, do prkýnka, hraje na bicí ve dvanáct hodin?“ nadává soused.
„Tak je, Pepíčku, dvanáct hodin.“



Stonožka a stonožák si dohodnou rande v parku. Setkají se, on ji políbí a potom ji chytí za ruku, za ruku, za ruku...

Školní vířet – vychází při Základní škole Letovice. Vydání 93, červen 2025. Neprodejné.

www.zsletovice.cz, skolcas@seznam.cz